

هومن جعفری
روزنامه نگاراستقلال
و بحران پلن B

آیا روزهای خوش سایپنتو در استقلال تمام شده؟ آیا دوران هجوومی تماشاگرپسند و تعویض‌های نتیجه‌عوض‌کنش به پایان رسیده‌اند؟ من چنین نظری ندارم اما بر این باورم که سایپنتو باید سریع‌تر در برنامه‌های تهاجمی خودش تغییری ایجاد کند وگرنه به مشکلات بزرگتری بر خواهد خورد. بزرگترین مشکل این روزهای استقلال این است که هر دو پالش در چپ و راست از کار افتاده‌اند. استقلال در راست وضعیتی بهتر از چپ داشت اما حالا هر دو جناحش از کار افتاده، طوری که دیگر از جناحین بازیسازی رخ نمی‌دهد. سایپنتو با انتقال حردانی به چپ، عقب آوردن یامگا، قدرت خط حمله‌اش را نیز کاهش داده. به این ترتیب به هم خوردن توازن در جناحین نه تنها بر بازیسازی تیم اثر منفی گذاشته بلکه مهاجم نوک اثرگذاری مثل یامگا را نیز از دور خارج کرده.

به این ترتیب شاهد این وضعیت هستیم که استقلال عملاً در فاز تهاجمی هم دیگر حرفی برای گفتن ندارد و دل به تک موقعیت‌های مهاجمان پایه تپوش بسته که آنها نیز روز به روز کم‌رنگ‌تر می‌شوند. استقلال در میانه میدان درگیر هافبک‌های یک شکل و شبیه هم است و در جناحین درگیر بازی‌های کم‌رنگ بازیکنان کناری! این وسط استفاده نکردن از بازیکن خلاق مثل آمانوف نیز یکی دیگر از علامت سؤال‌های بزرگ این فصل است. در شرایطی که استقلال باید به آمانوف دلار پرداخت کند، یک مربی دلسوز اجازه نمی‌دهد که هزینه‌های باشگاه هدر رود، منتهی سایپنتو درکی از هزینه‌های باشگاه‌هداری در کشورهایی مثل ما ندارد.

دست‌کم اینکه آمانوف می‌توانست در نیمی از بازی‌های این فصل به عنوان ذخیره وارد زمین شود. کیفیت فنی او از بازیکنان استقلال پایین‌تر نیست. دست‌کم ما که بازی‌های او در فصل قبل را یادمان هست!

تیمت پلان B ندارد

سایپنتو. از ما

گفتن بود.

عبدالله راست می‌گفت!

ایمان گودرزی
روزنامه نگار

جدایی ناگهانی ستاره هلندی پرسپولیس، دست یحیی را بعد از جام جهانی بد جور در حنا گذاشت. رفتن یورگی و شیخ دیاباته‌ای که یک بازی در میان مصدوم است عملاً پرسپولیس را بدون مهاجمان اصلی خود وارد ادامه رقابت‌های لیگ برتر کرد. شاگردان یحیی دو بازی خود را بعد از جام جهانی با مساوی آغاز

کردند و گل‌های این تیم را گولسیانی مدافع این تیم روی ضربات آزاد زد تا مشکل گلزنی و ضعف در بین مهاجمان این تیم بیش از همه به چشم بیاید. در بازی سوم قرمزها باید به مصاف گل‌گهر، دیگر مدعی لیگ می‌رفتند که انتظار می‌رفت کار بسیار سختی مقابل شاگردان قلعه‌نویی داشته باشند. اما دو گل بازیکنان جوان این تیم، محمد عمری و سینا اسدیگی باعث شد که پرسپولیس برخلاف انتظار خیلی راحت

از پس بازی خارج از خانه خود برآید و سیرجان را با سه امتیاز شیرین ترک کند. اما یک نکته را در این تیم نباید فراموش کرد، اگر پرسپولیس مهاجم ندارد اما بازی‌هایش را هم نمی‌بازد و بخش اصلی این موفقیت را مدیون علیرضا بیرانوند است، علیرضا در بازی با گل‌گهر با مهار یک پنالتی باعث شد که قرمزها در بازی باقی بمانند و در ادامه بتوانند گل‌گهر را شکست دهند. همچنین چندین سیو حیاتی بیرانوند در این بازی و تقابل با بیکان باعث

شد که دروازه پرسپولیس بسته باقی بماند و صدرنشینی را حفظ کنند. مرور لیگ‌های گذشته به ما این واقعیت را نشان می‌دهد که تیم‌ها برای قهرمانی اگر خط حمله خوبی ندارند مشکلی نیست، اما دروازه‌بان خوب همیشه تیم را به قهرمانی خواهد رساند. این ماجرا یادآور جمله عبدالله ویسی بعد از قهرمانی با استقلال خوزستان با درخشش فرناندو دسوسوس است که گفت: «دروازه‌بان خوب از نان شب واجب‌تر است!»

هیراد ایرانی
روزنامه نگاربنزین سبز
درباک‌پیکان

تیم فوتبال پیکان با هدایت مجتبی حسینی فصلی متفاوت را سپری کرد. آنها طبق سنوات گذشته با تیمی جوان در بیست و دومین دوره لیگ برتر فوتبال شرکت کردند، تیمی که به واسطه جوانگرایی انجام گرفته شرایط خوبی را از نظر کسب امتیاز در این فصل نداشت و در ۱۰ هفته گذشته هم به پیروزی نرسیده بود. با وجود این باشگاه پیکان اعتقاد و اعتمادش به جوانان را از دست نداد و پای این جوانان ایستاد و حالا در نیم فصل دوم نتیجه این ایستادگی و اعتماد را گرفته.

آنها در نیم فصل دوم ابتدا پرسپولیس پرستاره را در آزادی در یک بازی پایاپای متوقف کردند و سپس نوبت به سپاهان پرستاره رسید تا مغلوب جوانان پیکان شود. پیکان با برد مقابل سپاهان یکی از شگفتی‌های فصل بیست و دوم در کرج را فلاح پس از ۱۰ هفته طعم پیروزی را چشیده باشند. متوقف کردن پرسپولیس و سپاهان دو مدعی قهرمانی این فصل نشان می‌دهد باید در ادامه فصل منتظر یک پیکان متفاوت با آنچه قطر شاهد آن بودیم، باشیم. تیمی که به نظر می‌رسد دیگر فانوس به دست نیاشد و با جوانانش لیگ را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

دل بستن پرسپولیس به هافبک‌ها و مدافعان برای گلزنی

شیرینی دندان

آیسان سعیدی
روزنامه نگار

بازی در سیرجان همیشه دشوار است. در سرمای استخوان سوز کویر و در برابر تیم پرستاره امیر قلعه‌نویی. تیمی که به اندازه ۲ تیم کامل درون و بیرون زمین ستاره دارد و در زمین خودش یک شیر بی‌رحم است. برای پرسپولیس که دو هفته پیاپی با دو تساوی عرصه را به خود تنگ کرده و صدای نفس‌های رقیب را در جدول پشت کردن خود حس می‌کرد، بازی در سیرجان یک سنگ بزرگ بود که برای تیم بدون مهاجم روزهای پرسپولیس نشانه‌ای برای نزدن به نظر می‌رسید. تیمی که هنوز در شوک از دست دادن مهاجم گرانقیمت خارجی خود است و دومین مهاجم خارجی خود را نیز به دلیل مصدومیت

در اختیار ندارد و از همین رو باید ترکیب تیمش را بدون مهاجم تخصصی بچیند، بازی برابر یک حریف گردن کلفت و چغر بد بدن به اندازه‌ای دشوار بود که شاید حتی خوشبین‌ترین هواداران پرسپولیس هم تصور برد در آن را نداشتند. بویژه اینکه مربی تیم رقیب در تمام طول سال‌های طولانی مربیگری‌اش در لیگ برتر همیشه عادت داشته بهترین بازی‌هایش را مقابل پرسپولیس انجام دهد. امیر قلعه‌نویی با آن سابقه دیرپایش همیشه برابر پرسپولیس یک لقمه گلوگیر بوده و این گزاره‌ای است که به دشواری‌های بازی در سیرجان بیشتر دامن می‌زد.

پرسپولیس اما در سیرجان یک تیم موقعیت‌شناس بود که تمامی پیش‌بینی‌های نومیکننده پیش از بازی را نقش بر آب کرد. تیمی که در سیرجان با ۲ گل زیبا توانست ۳ امتیاز شیرین را به جیب زده و امتیازی که حاشیه امنیت را به سرخ‌ها در صدر جدول بازگرداند تا آنها دوباره صدرنشین بدون رقیب لیگ باشند. دو شوت راه دور و دو گل زیبا دکترین پرسپولیس در برابر گل‌گهر بود تا میزبان از جایی ضربه بخورد که پیش‌بینی نمی‌کرد. دو گل زیبا، یک برد زیبا را به پرسپولیس هدیه کرد اما این ۲ گل تماشایی ۶ امتیازی هم نتوانست دلشوره هفته‌های اخیر را پاک کند. پرسپولیس که گل می‌زند و می‌برد اما در این سناریو مهاجمان هیچ نقشی ندارند. اتفاقی که برای سومین هفته متوالی ادامه یافت تا دلوپسی اردوی سرخ پابرجا باشد.

۲ گل دربی از گولسیانی مدافع و ۲ گل بازی با گل‌گهر از هافبک‌های قرمز یعنی عمری و اسدیگی، به عینه نشان می‌دهد که دست پرسپولیس در خط حمله تا چه اندازه خالی است و این خفره خالی را نتوانسته ترمیم کند. سرخ‌ها برای گلزنی باید چشم امید خود را به هافبک‌ها و حتی مدافعان داشته باشند و اگر بازیکنان این دو پست گل نزنند، پرسپولیس محکوم به ناکامی است؛ همانند اتفاقی که برابر پیکان رخ داد. پرسپولیس شکر می‌کند اما دندانی برای پاره کردن پرسپولیس در این روزها بدل به شیرینی شده که این روزها بدل به شیرینی شده که شکر می‌کند اما دندانی برای پاره کردن پرسپولیس در این روزها بدل به شیرینی شده که رسیدن به هدف مجبور است از پنجه‌هایش کمک بگیرد. اینکه این روند تا کجا ادامه خواهد یافت، مشخص نیست اما آنچه بدیهی است شیرینی دندان هیچ وقت نمی‌تواند تغذیه درست داشته باشد و حتی ممکن است سوءتغذیه بگیرد! برای قهرمانی و شکار جام، این شیر دندان می‌خواهد.

اشتباهات همیشگی و بی‌پایان

امیررضا همایون
روزنامه نگار

کاهش یا اتمام این مشکلات هیچ تصمیمی از سوی نهاد مربوطه اتخاذ نمی‌شود، عجیب و جالب است. یکی از اتفاقاتی که امسال درباره شرایط تیم‌های نفتی رخ داده، مشکلات مالکیتی تیم نفت مسجدسلیمان است که با وجود واگذاری امتیاز این تیم به بخش خصوصی مشکلاتش همچنان پابرجاست و با وجود تغییر کادر فنی، این تیم کماکان یکی از کاندیداهای سقوط به لیگ دسته اول فوتبال ایران به شمار می‌رود. به نظر می‌رسد شرایط این تیم با اشکش هم روبرو راه نشود.

کاهش یا اتمام این مشکلات هیچ تصمیمی از سوی نهاد مربوطه اتخاذ نمی‌شود، عجیب و جالب است. یکی از اتفاقاتی که امسال درباره شرایط تیم‌های نفتی رخ داده، مشکلات مالکیتی تیم نفت مسجدسلیمان است که با وجود واگذاری امتیاز این تیم به بخش خصوصی مشکلاتش همچنان پابرجاست و با وجود تغییر کادر فنی، این تیم کماکان یکی از کاندیداهای سقوط به لیگ دسته اول فوتبال ایران به شمار می‌رود. به نظر می‌رسد شرایط این تیم با اشکش هم روبرو راه نشود.

شرایط نفت آبادان دیگر تیم تحت مالکیت وزارت نفت تفاوت بسیاری

ایستگاه پایانی ربیعی

سینا فتوت
روزنامه نگار

رک و روراست کار محمد ربیعی و مس رفسنجان باید زودتر تمام شود. او تمام داشته‌هایش را به این تیم خوب منتقل کرده و حالا وقتش رسیده که در فوتبال ایران تیم‌های بزرگتری را هدایت کند. او مس را به اندازه‌ای بالا آورده که می‌تواند تیم‌های بزرگتر را متوقف کند یا دست‌کم در بخش فنی مسابقه -جایی که داوری دخالتی در آن ندارد- نمره قبولی دریافت کند.

مس رفسنجان مقابل استقلال نمایش خوبی داشت و توانست بازی را با تساوی به پایان برساند. این اصلاً نتیجه بدی برای رفسنجانی‌ها نیست.

آنها پله پله بالا آمده‌اند و یقه عمده تیم‌های ایران را گرفته‌اند. اگر باخته‌اند، بازنده شرمنده نبوده‌اند. اگر برده‌اند، برنده مغرور نبوده‌اند. ربیعی تیمش را درست و درمان ساخته و بالا آورده. وقتش رسیده که یک تیم بزرگ به او اعتماد کند. حیف است مربی جوانی که اینطوری برای خودش پله پله سابقه و کارنامه ساخته و بالا آمده، به جایگاه‌های بالاتر نرسد.

مس رفسنجان برای فصل بعدش باید فکر دیگری بکند. دوران نادیده گرفتن او توسط تیم‌های بزرگ به پایان خواهد رسید.

